

Uchwała Nr .../.../26
Rady Miejskiej w Pasłęku
z dnia 28 maja 2026 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi mieszkańca Gminy Pasłęk z dnia 18 marca 2026 roku na działalność Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pasłęku

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (jednolity tekst: Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 ze zmianami) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 572 ze zmianami) uchwała się, co następuje:

§ 1.

Rada Miejska w Pasłęku, po zapoznaniu się z opinią wydaną przez Komisję Skarg Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Pasłęku odnośnie skargi z dnia 18 marca 2026 roku złożonej przez mieszkańca Gminy Pasłęk na działalność Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pasłęku oraz po rozpatrzeniu ww. skargi, zajmuje w przedmiocie skargi następujące stanowisko:

1. zarzuty Skarżącego zawarte w złożonej skardze z dnia 18.03.2026 roku na działalność Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pasłęku dotyczące działań M-GOPS związanych ze świadczeniem pomocy ojcu Skarżącego na podstawie ustawy o pomocy społecznej, uznaje się za nieuzasadnione w świetle dowodów, ustaleń i okoliczności szczegółowo opisanych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały;
2. wyżej wymienioną skargę w zakresie zarzutów Skarżącego związanych z wszczęciem wobec niego procedury „Niebieskie Karty”, na podstawie art. 9b ust. 16 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1673) przekazuje się do rozpatrzenia gminnemu zespołowi interdyscyplinarnemu, gdyż skarga w ww. zakresie dotyczy osoby będącej członkiem grupy diagnostyczno-pomocowej działającej w ramach zespołu interdyscyplinarnego, a zgodnie ze wskazanym wyżej przepisem prawa rozpatrywanie skarg na członka grupy diagnostyczno-pomocowej należy do kompetencji tego zespołu, który rozpatruje skargę w trybie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

§ 2.

1. Zawiadamia się Skarżącego o sposobie rozpatrzenia skargi poprzez doręczenie mu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.
2. Zobowiązuje się Burmistrza Pasłęka do przekazania skargi gminnemu zespołowi interdyscyplinarnemu w celu jej rozpatrzenia w zakresie, o którym mowa w § 1 pkt 2.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Miejskim w Pasłęku oraz publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Pasłęku.

UZASADNIENIE

do uchwały Nr / /26 Rady Miejskiej w Pasłęku z dnia 28 maja 2026 roku w sprawie rozpatrzenia skargi mieszkańca Pasłęka z dnia 18 marca 2026 roku na działalność Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pasłęku

W dniu 19.03.2026 roku wpłynęło pismo mieszkańca Gminy Pasłęk z dnia 18.03.2026 r. zawierające „skargę na Miejsko-Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Pasłęku”.

W ww. skardze Skarżący napisał, że (cyt.): „Przedmiotem skargi jest nienależyte wykonywanie swoich zadań przez pracowników podległych ośrodkowi, przewlekłe działania, kumoterstwo, pomoc domownikowi z jednoczesnym działaniem na szkodę reszty rodziny w tym dzieci oraz brak dialogu”. Jako przykłady powyższego działania wskazał w na następujące kwestie:

- 1) nieuzasadnione zdaniem Skarżącego założenie mu niebieskiej karty, z powodu tendencyjnych działań ojca Skarżącego, z którym Skarżący jest w konflikcie, do czego ojciec Skarżącego miał wykorzystać „znajomości z jednym z pracowników z MGOPS”, co według Skarżącego „zakrawa na kumoterstwo”;
- 2) przyznanie przez M-GOPS ojcu Skarżącego nienależnej pomocy w formie asystenta, z wykorzystaniem znajomości, o których mowa w pkt. 1;
- 3) udzielanie przez M-GOPS ojcu Skarżącego (cyt.): „bezwzględnej pomocy... bez względu na krzywdy jakie ta pomoc powoduje dla całej rodziny” skarżącego”;
- 4) całkowity brak zrozumienia ze strony M-GOPS dla sytuacji rodziny skarżącego i przedstawianego przez niego stanowiska w sprawie przyczyn jego konfliktu z ojcem i postawy życiowej ojca, który zdaniem skarżącego (cyt.): „Jest człowiekiem w 100 % antyspołecznym i jest gotowy powiedzieć i zrobić wszystko żeby osiągnąć swój cel”;
- 5) straszenie skarżącego „przez panią z ośrodka” prokuratorem za zaniechanie ojca,
- 6) zniechęcanie skarżącego do składania pism w M-GOPS, poprzez informowanie go, że „nic to nie da”, a pismo trafi „do szuflady” pracownika;
- 7) pozostawienie bez odpowiedzi pisma skarżącego z dnia 01.03.2026 r. wysłanego do MGOPS;
- 8) umówienie wizyty skarżącego w M-GOPS, a następnie odmówienie spotkania przez pracownicę M-GOPS;
- 9) udzielenie skarżącemu „reprimendy” przez Kierownika M-GOPS, po tym jak 2 lata temu poskarżył się w Urzędzie Miejskim w Pasłęku na Panią Kierownik.

Zgodnie z art. 229 pkt 3 k.p.a. organem właściwym do rozpatrzenia skargi na działalność kierownika gminnej jednostki organizacyjnej - w tym przypadku Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pasłęku, jest Rada Miejska w Pasłęku.

Zgodnie z obowiązującą procedurą, Rada Miejska w Pasłęku uchwałą Nr III/42/26 z dnia 30 kwietnia 2026 r. przekazała skargę, o której mowa wyżej do Komisji Skarg Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Pasłęku, w celu wydania opinii w sprawie będącej przedmiotem skargi.

Przewodnicząca Komisji Skarg Wniosków i Petycji Rady Miejskiej w Pasłęku pismem z dnia 30.04.2026 r. zwróciła się do Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pasłęku o złożenie wyjaśnień w sprawie będącej przedmiotem skargi.

Kierownik Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pasłęku złożył wyjaśnienia w pismach z dnia 08.05.2026 oraz z dnia 12.05.2026 r.

Na podstawie zebranych dowodów Komisja ustaliła niżej opisany stan faktyczny sprawy będącej przedmiotem skargi.

Odnosząc się do okoliczności, które zostały opisane w skardze oraz ustalone na podstawie dokumentacji M-GOPS w Pasłęku, wskazać należy, że podłożem skargi jest głęboki konflikt pomiędzy Skarżącym a jego ojcem. Skarżący stawia szereg ogólnych zarzutów nie przedstawiając konkretnych dowodów w celu ich weryfikacji. W sytuacji konfliktowej, w której każda ze stron przedstawia swoje racje bez uwzględniania interesu drugiej strony i w sytuacji, gdy brak jest dowodów w przedmiocie wszystkich postawionych zarzutów, jednoznaczne rozpatrzenie zarzutów skarżącego jest utrudnione lub niemożliwe.

W związku z nieprzedstawieniem przez Skarżącego dowodów na postawione przez niego zarzuty, Komisja wykorzystwała dostępne w M-GOPS dokumenty i oświadczenia pracowników Ośrodka do zajęcia stanowiska w przedmiocie skargi.

Ustalono, że pomoc udzielana ojcu skarżącego wynika z faktu, że jest on osobą z niepełnosprawnością - wiek powyżej 80 lat i znaczny stopień niepełnosprawności, której przysługuje udzielana pomoc, w tym pomoc asystenta. Skarżący nie przedstawił dowodów na okoliczność prywatnej znajomości jego ojca z pracownikami M-GOPS, natomiast pracownicy MGOPS udzielający pomocy ojcu skarżącego oświadczyli, że nie mają relacji prywatnych z ojcem Skarżącego. Należy też uwzględnić fakt, że w okresie styczeń - luty 2026 r. ojciec Skarżącego prywatnie zatrudnił opiekuna, którego mógł dowolnie wybrać, także spośród znajomych. Za pracę i zachowanie tej osoby M-GOPS nie ponosi odpowiedzialności.

Skarżący nie przedstawił dowodów na postawiony w skardze zarzut (cyt.): „***MGOPS jest całkowicie nastawiony na bezwzględną pomoc mojemu ojcu bez względu na krzywdy jakie ta pomoc powoduje dla całej mojej rodziny.***” Nie sprecyzował też jakie konkretnie krzywdy dla rodziny Skarżącego miałyby spowodować pomoc świadczona przez M-GOPS domownikowi będącemu osobą z niepełnosprawnością. Skarżący formułuje odnośnie działań M-GOPS oraz jego pracowników szereg zarzutów, w tym kwestionuje zasadność pomocy udzielanej jego ojcu. W skardze Skarżący wskazał, że (cyt.): „*Kolejnym tego przykładem jest przyznanie mu asystenta gdy był on w zupełności sprawny poruszał się samodzielnie, jeździł całymi dniami samochodem, spędzał dużo czasu na piwie u kolegi.*” Natomiast we wcześniejszym swoim piśmie z dnia 01 marca 2026 roku Skarżący wskazał na inną sytuację zdrowotną swojego ojca (cyt.): „*Mój ojciec jest osobą w podeszłym wieku i schorowaną. Uważam więc, że lepiej byłoby mu w ZOL lub hospicjum.*” Powyższe świadczy, że Skarżący formułuje swe osady w sposób subiektywny, wynikający ze skonfliktowania ze swym ojcem, w związku z czym nie mogą one stanowić dowodu na potwierdzenie jego zarzutów sformułowanych w skardze.

Wskazać należy, że Skarżący, tak jak opisał to w swej skardze, podejmuje różnego rodzaju działania, w tym kontaktuje się z pracownikami M-GOPS, niemniej jego działania nie mają na celu zapewnienie pomocy ojcu. Polegają na kwestionowaniu zasadności udzielonych świadczeń osobie z niepełnosprawnością, co jest wynikiem wyżej wskazanego konfliktu, na który M-GOPS nie ma wpływu. Nie można obciążyć winą MGOPS lub jego Kierownika i pracowników za brak właściwych relacji pomiędzy synem i ojcem. MGOPS może udzielać wsparcia w przypadku

obustronnej chęci stron konfliktu do podjęcia starań o jego rozwiązanie, jednakże w rozpatrywanym przypadku takiej woli stron nie ma.

Skarżący nie przedstawił dowodów na to, że Kierownik M-GOPS udzielił mu wyżej opisanej „reprimendy”, a Kierownik M-GOPS w złożonych wyjaśnieniach zaprzeczył by takie zdarzenie miało miejsce, oświadczając, że (cyt.): „Nic mi nie wiadomo, aby skarżący 2 lata temu zgłaszał ustną skargę na moją osobę w Urzędzie Gminy a następnie, abym dzwoniła do ww., jak określił, z „reprimendą co sobie wyobraża (cyt. Wyobrażam)”.

Skarżący nie korzysta z pomocy M-GOPS. Jak wynika z dokumentów i wyjaśnień złożonych przez Kierownika M-GOPS, kontakt ze Skarżącym ze strony Ośrodka był podejmowany z uwagi na pomoc udzielaną jego ojcu zamieszkującemu pod tym samym adresem, ale prowadzącemu odrębne gospodarstwo domowe w rozumieniu ustawy o pomocy społecznej. Podejmowane ze strony Ośrodka działania wobec ojca Skarżącego dotyczyły pracy socjalnej i świadczenia pomocy jako osobie wymagającej wsparcia opiekuńczego z tytułu wieku i stanu zdrowia – wiek powyżej 80 lat i znaczny stopień niepełnosprawności. Osoba ta była pozbawiona pomocy ze strony członków najbliższej rodziny zamieszkującej pod wspólnym adresem, którzy, jak podawali, nie mogli jej świadczyć z uwagi na wiek (partnerka podopiecznego) oraz, jak podaje sam Skarżący, z uwagi na wieloletni konflikt z ojcem. W świetle obowiązującego stanu prawnego brak jest podstaw, aby działania pomocowe M-GOPS, szczególnie w przypadku skonfliktowanych członków rodziny, były ustalane z pozostałymi domownikami. Ustala się je jedynie z odbiorcą świadczeń. Według wyjaśnień złożonych przez Kierownika M-GOPS, miał miejsce kontakt specjalisty pracy socjalnej ze Skarżącym i dotyczył pracy socjalnej oraz mediacji w kierunku ustalenia zasad współżycia we wspólnym domu i minimalizowania eskalacji konfliktu rodzinnego.

Ojcu skarżącego zaproponowano pomoc w formie asystenta osobistego osoby z niepełnosprawnością w ramach nieodpłatnie świadczonego przez Ośrodek programu ministerialnego „AON – edycja 2025” w okresie do grudnia 2025 r., a następnie „AON – edycja 2026” od marca 2026 r. do chwili obecnej. Wyboru osoby świadczącej usługę w ramach AON dokonuje sam podopieczny, a tutejszy ośrodek zapewnia obsługę administracyjno-finansową programu. Wsparcie udzielane jest w formie, zakresie i miejscu wskazanym przez podopiecznego, m.in. w miejscu jego zamieszkania. Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym, dopóki podopieczny zamieszkuje w danym lokalu to posiada uprawnienie do korzystania z tego lokalu, w tym prawo do przyjmowania w tym lokalu osób pomagających mu w zaspokajaniu bieżących potrzeb jako osoby z niepełnosprawnościami, bez względu na stan własnościowy mieszkania.

Z uwagi na fakt, że przyznane wsparcie zaspokajało potrzeby ojca skarżącego, a on sam nie zgłaszał potrzeby ani nie wyraził niezbędnej zgody na skierowanie go do placówki opiekuńczej, Ośrodek nie rozważał takiego rozwiązania.

Wskazana w skardze sprawa zgłoszenia zaniedbań ojca do prokuratury, według złożonych wyjaśnień przez Kierownika M-GOPS, polegała na przekazaniu Skarżącemu przez pracownika Ośrodka informacji o wypowiedzi pracownika szpitala odnoszącej się do stwierdzonego stanu fizycznego chorego. Innych dowodów w tej kwestii nie przedstawiono.

Jak wynika z dokumentacji M-GOPS, na dzień wydania opinii przez Komisję Skarg Wniosków i Petycji oraz dzień rozpatrzenia skargi przez Radę Miejską nie polega na prawdzie sformułowany w skardze zarzut Skarżącego, że nie otrzymał on odpowiedzi na swoje pismo z dnia 1 marca 2026 roku skierowane do M-GOPS. Obszerna odpowiedź na ww. pismo Skarżącego została mu udzielona

przez Zastępcę Kierownika M-GOPS pismem z dnia 27 marca 2026 roku, znak: MGOPS.0714.170.AZ.2026, w obowiązującym terminie wynikającym z k.p.a.

Z prawnego punktu widzenia Skarżący w swojej skardze stawia zarzuty w przedmiocie dwóch odrębnych spraw. Jedna odnosi się do pomocy udzielanej przez Ośrodek przy udziale specjalisty pracy socjalnej z rejonu Borzynowa ojcu Skarżącego w trybie ustawy o pomocy społecznej. Natomiast druga sprawa dotyczy procedury „Niebieskie Karty” prowadzonej na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy domowej i działań podejmowanych przez tego samego pracownika socjalnego jako członka grupy diagnostyczno – pomocowej w ramach Procedury „Niebieskie Karty”. W wystąpieniu Skarżącego wątki te mieszają się, jak i wskazania osób, którym stawia zarzuty, na które nie przedstawia też dowodów.

Odnośnie zarzutów Skarżącego dotyczących wszczęcia wobec niego Procedury „Niebieskie Karty”, zastosowanie mają przepisy art. 9a ust. 7h i art. 9b ust. 16 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1673), które stanowią, że:

„Art. 9a ust. 7h. Skargę na działalność zespołu interdyscyplinarnego lub członka zespołu interdyscyplinarnego może wnieść osoba objęta procedurą "Niebieskie Karty". Skargę rozpatruje wójt, burmistrz albo prezydent miasta, który powołał zespół, w trybie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego”;

„Art 9b ust. 16. Skargę na działalność grupy diagnostyczno-pomocowej lub członka grupy diagnostyczno-pomocowej może wnieść osoba objęta procedurą "Niebieskie Karty". Skargę rozpatruje zespół interdyscyplinarny w trybie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego”.

W świetle ww przepisów zachodzi konieczność przekazania przedmiotowej skargi podmiotom wymienionym w tych przepisach, w celu jej rozpatrzenia w zakresie dotyczącym zarzutów Skarżącego związanych z wszczęciem wobec niego procedury „Niebieskie Karty”.

Reasumując:

1. Podłożem skargi jest głęboki konflikt pomiędzy Skarżącym a jego ojcem związany ze wspólnym zamieszkiwaniem w jednym lokalu mieszkalnym.
2. Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym, dopóki podopieczny (ojciec) zamieszkuje wspólnie w danym lokalu, posiada uprawnienie do korzystania z tego lokalu, w tym prawo do przyjmowania w tym lokalu osób pomagających mu w zaspokajaniu bieżących potrzeb jako osoby z niepełnosprawnościami, bez względu na stan własnościowy mieszkania, które to prawo kwestionuje Skarżący (syn).
3. Ustalono, że pomoc udzielana ojcu skarżącego wynika z z faktu, że jest on osobą z niepełnosprawnościami - wiek powyżej 80 lat i znaczny stopień niepełnosprawności, której przysługuje udzielana przez M-GOPS pomoc, w tym pomoc asystenta. Pomoc ta została przyznana na podstawie przepisów ustawy o pomocy społecznej. Natomiast Skarżący nie przedstawił dowodów na potwierdzenie swoich zarzutów, że pomoc ta załatwiana jest „po znajomości”.
4. Skarżący nie sprecyzował jakie konkretnie krzywdy dla rodziny Skarżącego miałyby spowodować pomoc świadczona przez M-GOPS domownikowi (ojcu) będącemu osobą z niepełnosprawnością i nie udowodnił zaistnienia takich krzywd.

5. Skarżący formułuje w składanych pismach zupełnie odmienne opinie dotyczące stanu zdrowia swojego ojca, którego raz uznaje za zdrowego i nieuprawnionego do pomocy społecznej, a innym razem za osobę schorowaną nadającą się do umieszczenia w ZOL lub hospicjum. Świadczy to, że Skarżący wyraża swoje osądy w sposób subiektywny, wynikający ze skonfliktowania ze swym ojcem, w związku z czym nie mogą one stanowić dowodu na potwierdzenie jego zarzutów sformułowanych w skardze.

6. Skarżący nie przedstawił dowodów na to, że Kierownik M-GOPS udzielił mu wyżej opisanej „reprimendy”, a Kierownik M-GOPS w złożonych wyjaśnieniach zaprzeczył by takie zdarzenie miało miejsce, oświadczając, że (cyt.): „*Nic mi nie wiadomo, aby skarżący 2 lata temu zgłaszał ustną skargę na moją osobę w Urzędzie Gminy a następnie, abym dzwoniła do ww., jak określił, z „reprimendą co sobie wyobraża (cyt. Wyobrażam)*”. Innych dowodów w tej kwestii nie przedstawiono i nie ustalono.

7. Wskazana w skardze sprawa zgłoszenia zaniedbań ojca do prokuratury, według złożonych wyjaśnień przez Kierownika M-GOPS, polegała na przekazaniu Skarżącemu przez pracownika Ośrodka informacji o wypowiedzi pracownika szpitala odnoszącej się do stwierdzonego stanu fizycznego chorego.

8. Jak wynika z dokumentacji M-GOPS, nie polega na prawdzie sformułowany w skardze zarzut Skarżącego, że nie otrzymał on odpowiedzi na swoje pismo z dnia 1 marca 2026 roku skierowane do M-GOPS. Obszerna odpowiedź na ww. pismo Skarżącego została mu udzielona przez Zastępcę Kierownika M-GOPS pismem z dnia 27 marca 2026 roku, znak: MGOPS.0714.170.AZ.2026, w obowiązującym terminie wynikającym z k.p.a.

9. W świetle przepisów art. 9a ust. 7h i art. 9b ust. 16 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1673) zachodzi konieczność przekazania przedmiotowej skargi gminnemu zespołowi interdyscyplinarnemu, w celu jej rozpatrzenia w zakresie dotyczącym zarzutów Skarżącego związanych z wszczęciem wobec niego procedury „Niebieskie Karty”.

W związku z powyższym, biorąc pod uwagę opinię wydaną przez Komisję Skarg Wniosków i Petycji oraz opisane wyżej dowody i okoliczności dotyczące sprawy będącej przedmiotem skargi, skargę mieszkańca Gminy Pasłęk z dnia 18.03.2026 roku na działalność Kierownika Miejsko-Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Pasłęku:

1) w zakresie zarzutów Skarżącego dotyczących działań M-GOPS związanych ze świadczeniem pomocy ojcu Skarżącego na podstawie ustawy o pomocy społecznej, uznaje się za nieuzasadnioną;

2) w zakresie zarzutów Skarżącego związanych z wszczęciem wobec niego procedury „Niebieskie Karty”, na podstawie art. 9b ust. 16 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy domowej (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1673) przekazuje się do rozpatrzenia gminnemu zespołowi interdyscyplinarnemu, gdyż skarga w ww. zakresie dotyczy osoby będącej członkiem grupy diagnostyczno-pomocowej działającej w ramach zespołu interdyscyplinarnego, a zgodnie ze wskazanym wyżej przepisem prawa rozpatrywanie skarg na członka grupy diagnostyczno-pomocowej należy do kompetencji tego zespołu, który rozpatruje skargę w trybie przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.